

Shalom!

The Israelites have been camped now at Mount Sinai for one year. The time has come for them to head for the "Promised Land."

***Bemidbar/Numbers 1:1** Now YHWH spoke to Moshe in the Wilderness of Sinai, in the tabernacle of meeting, on the first day of the second month, in the second year after they had come out of the land of Egypt, saying...*

What happens between Mount Sinai and the Promised Land is a very necessary process. It is called the "journey." The "journey" is what the book of Bemidbar/Numbers is all about. It should be of interest to us because the "journey" is exactly where we are all at today. The final destination cannot be our only focus. The first four chapters of Bemidbar will address the Israelite's marching orders as they organize for their "journey."

There are logistics to take care of. On the way, there will be attacks by the enemy. Who will fight in Israel's battles? Who will take down, carry along the way, and set up again the Tabernacle? How will the tribes set up in an orderly fashion surrounding the Tabernacle? What will their witness to the nations look like? The first leg of the journey from Egypt to Sinai was not always very positive. There was a lot of complaining and longing for Egypt. What is it about the journey that brings out the worst in us? I read of a pastor who teaches "toothpaste theology." Whenever you squeeze the tube, what's on the inside comes out! Thus Israel's journey through the desert becomes a spiritual mirror for us all.

Bemidbar begins with several censuses. Torah teacher Joe Snipes ([Gates to Zion](#)) writes about how YHWH went about restoring the dignity and identity to His chosen ones:

One of the reasons you 'count something', is because it is precious and valuable. You want to establish its worth, so you determine its size accordingly. If you remember, as we have been studying the Torah, Yisrael had fallen into a terrible state of declension during their time in Mitzrayim/Egypt. In the opening of Shemot/Exodus, we found the Pharaoh, who had come on the scene, was not like the one living during the days of Yosef. This Pharaoh was cruel, and wicked. He was afraid of the people of Yisrael, and so, he set out on a determined plan to reduce them to a nothing..to an 'it'. Through a regimen of constant work, terrible conditions, and ever increasing burdens, the psyche of Yisrael was broken.

YHWH set in motion His plan to redeem and deliver them. All that He did for His people,

Shalom!

De Israëlieten hebben nu een jaar bij de berg Sinai gekampeerd. Het is tijd voor hen om naar het 'Beloofde Land' te gaan.

***Bemidbar/Numeri 1:1** YHWH sprak nu tot Moshe in de Sinai woestijn, in de tabernakel van samenkomst, op de eerste dag van de tweede maand, in het tweede jaar nadat zij uit het land Egypte waren vertrokken, zeggende ...*

Wat er tussen de berg Sinai en het Beloofde Land gebeurt, is een zeer noodzakelijk proces. Het wordt de "reis" genoemd. Het boek Bemidbar/Numeri gaat over de "reis". Het zou voor ons van belang moeten zijn, omdat de "reis" precies is waar we vandaag allemaal mee bezig zijn. De eindbestemming kan niet onze enige focus zijn. De eerste vier hoofdstukken van Bemidbar zullen ingaan op de marsorders van de Israëlieten als ze zich voor hun "reis" organiseren. Er moet voor logistiek gezorgd. Onderweg zullen er aanvallen van de vijand zijn. Wie zal in Israël's veldslagen vechten? Wie zal de tabernakel neerhalen, onderweg vervoeren en opnieuw opzetten? Hoe zullen de stammen zich ordelijk opstellen rond de tabernakel? Hoe ziet hun getuigenis voor de naties eruit? De eerste etappe van de reis van Egypte naar de Sinai was niet altijd even positief. Er was veel geklaag en verlangen naar Egypte. Welk onderdeel van de reis brengt het slechtste in ons naar boven? Ik las over een voorganger die "tandpasta-theologie" onderwijst. Wanneer je in de tube knijpt, komt er uit wat er in zit! Zo wordt de reis van Israël door de woestijn een spirituele spiegel voor ons allen.

Bemidbar begint met verschillende tellingen. Tora-leraar Joe Snipes ([Gates to Zion](#), Poorten naar Sion) schrijft over hoe YHWH de waardigheid en identiteit van de uitverkorenen ging herstellen:

Een van de redenen waarom je 'iets meetelt', is omdat het kostbaar en waardevol is. Als je zijn waarde wilt bepalen, ga je dienovereenkomstig de omvang bepalen. Misschien herinner je je nog tijdens het bestuderen van de Tora, dat Israël tijdens haar verblijf in Mitzrayim/Egypte verschrikkelijk veranderd was geworden. Bij de opening van Shemot/Exodus, ontdekten we dat de farao, die ten tonele was verschenen, niet leek op degene die tijdens de dagen van Josef leefde. Deze farao was wreed en goddeloos. Hij was bang voor de mensen van Israël, en daarom ging hij uit van een vastberaden plan om hen tot iets van niets te reduceren ... tot een 'het'. Door een regime van constant werken, vreselijke omstandigheden en steeds toenemende lasten werd de psyche van Israël gebroken.

YHWH startte Zijn plan om ze te verlossen en te bevrijden. Alles wat Hij, door Moshe, voor Zijn volk

through Moshe, was to provide them the hope of realizing their destiny as a nation. In so doing, He would be showing forth His glory to the entire world. This is the reason for the census. Verse two, of chapter one, opens with this statement,

Bemidbar/Numbers 1:2 'Take the rosh (top amount, census) of all the congregation of the children of Israel

Most Bible translations fail to really give exactly what YHWH was 'instructing' Moshe to do in this census...The 'literal rendering' of the verse is: LIFT UP THE HEADS of the assembly of the Sons/Children of Yisrael....

The phrase 'lift up the heads' is used two other places in the Torah. (Bereshith/Genesis 40:13,19) Both involved 'Yosef/Joseph during his time in prison. If you remember, he met the 'butler', and the 'baker' while there, both former servants of Pharaoh. They each had dreams, which 'Yosef/Joseph' interpreted. In both instances, the 'interpretations' had to do with 'each of their heads' being 'lifted up.' The 'butler' was 'lifted up' to promotion and restoration. However, the 'baker' was 'lifted up' to judgment and death. So, it is very important who is 'lifting up your head,' and for what purpose.

The 'lifting of the head' of each Yisraelite in our parasha, is concerned with recognition. The rest of verse two tells us, each family, from each tribe, each name of each 'man's head,' was to be 'lifted up' before YHWH. It wasn't just about a number. It would have been easier to do the census in a corporate manner. However, YHWH asked it be done individually as well as by family, from each of the twelve tribes. The whole point was, to cause every son of Yisrael to sense his worth before YHWH. So much had been lost in Mitzrayim/Egypt. Now, was the time to show His care and restore the hope of Yisrael. They had a destiny. It was a glorious one, woven together with their Creator. Thus, He 'lifted up their heads' to heal and restore His purpose, and renew His call to make Yisrael great among all the nations.

Insight Into Master Yeshua's Death at Golgatha

As we have seen above, having your 'head lifted up,' is a serious thing. In this sense of being 'lifted up,' there is something quite interesting to be found in the name of the

deed, was om hen de hoop te geven tot hun doel te komen als een natie. Door dit te doen zou Hij Zijn glorie aan de hele wereld tonen. Dit is de reden voor de telling.

Vers twee, van hoofdstuk één, begint met deze verklaring,

Bemidbar/Numeri 1:2 'Neem de rosh (hoogste aantal, telling) van de hele gemeente van de kinderen van Israël

De meeste Bijbelvertalingen geven niet precies aan wat YHWH aan Moshe 'instrueerde' om in deze volkstelling te doen... De 'letterlijke weergave' van het vers is: HEF DE HOOFDEN OP van de vergadering van de zonen/kinderen van Israël ...

De uitdrukking 'de hoofden opheffen' wordt op nog twee andere plaatsen in de Tora gebruikt. (Bereshith/Genesis 40:13,19) Beiden verzen hadden betrekking op Yosef/Jozef tijdens zijn tijd in de gevangenis. Als je je nog herinnert, ontmoette hij daar de 'butler' en de 'bakker', beiden voormalige dienaren van Farao. Elk hadden ze dromen, welke Yosef/Jozef interpreteerde. In beide gevallen hadden de 'interpretaties' te maken met elk van hun hoofden die 'opgeheven' werden. De 'butler' werd 'opgeheven' tot promotie en herstel. De 'bakker' werd echter 'opgeheven' tot het oordeel en de dood. Het is dus erg belangrijk wie 'je hoofd opheft' en met welk doel.

Het 'opheffen van het hoofd' van elke Israëliet in onze parasha, gaat over erkenning. De rest van vers twee vertelt ons dat elk gezin, van elke stam, elke naam van elk 'hoofd van de man', voor YHWH 'opgeheven' moest worden. Het ging niet alleen om een aantal. Het zou gemakkelijker zijn geweest om de telling in z'n geheel te doen. YHWH vroeg echter, dit zowel individueel als per familie te doen, bij elk van de twaalf stammen. Het hele punt was, om elke zoon van Israël zijn waarde voor YHWH te laten voelen. Er was zoveel verloren gegaan in Mitzrayim/Egypte. Nu was het moment om Zijn zorg te tonen en de hoop van Israël te herstellen. Ze hadden een bestemming; een glorieuze, verweven met hun Schepper. Aldus hief Hij hun hoofden op om te genezen en Zijn doel te herstellen; en hernieuwde Hij Zijn roeping om Israël groot te maken onder alle naties.

Inzicht in de dood van Meester Yeshua op Golgatha

Zoals we hierboven hebben gezien, is het een serieuze zaak om je 'hoofd omhoog te laten tillen'. In deze betekenis van 'opgetild worden', is er iets heel interessants te vinden in de naam van de

hill where our Master Yeshua was crucified. The name of the hill was Golgotha. This name is, in fact, an Aramaic word, Golgota. It literally means, 'Skull.' What makes this so interesting, and important is, when YHWH instructed Moshe to 'count the Yisraelite men,' as we saw above, he was told to 'count them' by their 'heads.' The Hebrew word for 'head,' as it is used in chapter one, verse two is 'gulgoleth.'

Bemidbar/Numbers 1:2 'Lift up the heads of all the assembly of the sons of Israel by their families, by the house of their fathers, in the number of names -- every male by their heads (*gulgoleth*)

Gulgoleth, like its Aramaic counterpart, 'Golgota,' also means 'head,' or 'skull.' So, now with this understanding, what our blessed Master Yeshua was doing on that hill, at his crucifixion was, having 'His head lifted up' to be COUNTED IN OUR PLACE! The death He was dying, was not His own. IT WAS FOR OUR REDEMPTION! Oh the wonder of YHWH's love, and mercy toward us. Amein! (end of quote)

The tribes were arranged around the Tabernacle, demonstrating that the Presence of the Holy One was their focus and their strength. The wilderness will become the training ground for the Israelites as they learn to live together, camp together, and walk together. They have been appointed guardians of the Torah as they will bring it from Sinai to the Promised Land from which they are to shine its light to all the inhabitants of the world! As long as Israel maintained her faith in the One who resided in their center (their heart), there would be victory. But sadly, none of those named (with the exception of Yehoshua and Caleb), would complete the journey to the Land. They did not survive what laid ahead of them for testing and refining. The wilderness became a burial ground for an entire generation that left Egypt with the exception of Caleb and Yehoshua. That is sobering for us to consider. How will we ever make it?

The only way to the Promised Land is through the wilderness. At the time the Messianic Kingdom is established, however, something amazing is prophesied to be there:

Isaiah 35:1 *The wilderness and the parched land shall be glad; and the desert shall rejoice, and blossom as the rose... 8 A highway shall be there, and a road, And it shall be called the Highway of Holiness.*

Perhaps it is not a literal highway, but the point of the prophecy is that Elohim will remove all obstacles and smooth the way for His people, enabling them to access

heuvel waar onze Meester Yeshua werd gekruisigd. De naam van de heuvel was Golgotha. Deze naam, Golgota, is in feite een Aramees woord. Het betekent letterlijk 'Doodskop'. Wat dit zo interessant en belangrijk maakt, is dat toen YHWH Moshe instrueerde om 'de Israëlieten te tellen', zoals we hierboven zagen, hij ze bij hun 'hoofden' moest 'tellen'. Het Hebreeuwse woord voor 'hoofd', zoals het in hoofdstuk één vers twee wordt gebruikt, is 'gulgoleth.'

Bemidbar/Numbers 1:2 *Hef de hoofden van de ganse vergadering der kinderen Israëls op bij hun huisgezinnen, bij het huis hunner vaderen, in het aantal namen - alle mannen bij hun hoofden (gulgoleth)*

Gulgoleth betekent, zoals zijn Aramese tegenhanger, 'Golgota', ook 'hoofd' of 'schedel'. Dus nu met dit begrip, wat onze gezegende Meester Yeshua op die heuvel, bij zijn kruisiging met 'Zijn hoofd opgetild' deed, was om IN ONZE PLAATS GETELD TE WORDEN! De dood die Hij stierf, was niet de zijne. HET WAS VOOR ONZE VERLOSSING! Oh het wonder van YHWH's liefde en genade jegens ons. Amen! (einde citaat)

De stammen waren rond de Tabernakel gerangschikt, wat aangaf dat de Aanwezigheid van de Heilige hun focus en hun kracht was. De wildernis zal voor de Israëlieten het oefenterrein worden terwijl ze leren samen te leven, samen te kamperen en samen te wandelen. Ze zijn aangesteld als hoeders van de Tora als ze die van de Sinaï naar het Beloofde Land gaan brengen, vanwaar ze hun licht naar alle inwoners van de wereld moeten laten schijnen! Zolang Israël haar geloof bewaarde in Degene die in hun centrum (hun hart) verbleef, zou er een overwinning zijn. Maar helaas, geen van de genoemden (met uitzondering van Yehoshua en Caleb), zou de reis naar het Land afmaken. Ze hebben wat hen te wachten stond aan testen en verfijning, niet overleefd. De wildernis werd een begraafplaats voor een hele generatie die Egypte verliet, met uitzondering van Kaleb en Yehoshua. Dat is ontvullend voor ons als we er over nadenken. Hoe zullen wij het ooit halen?

De enige weg naar het Beloofde Land is door de wildernis. Op het moment dat het Messiaanse koninkrijk wordt gevestigd, wordt daarover echter iets geweldigs voorspeld:

Jesaja 35:1 *De woestijn en het dorre land zullen zich verblijden; en de woestijn zal zich verheugen en bloeien als de roos... 8 Een hoofdweg zal daar zijn en een weg, en het zal de Hofdweg der Heiligheid worden genoemd.*

Misschien is het geen letterlijke hoofdweg, maar het punt van de profetie is dat Elohim alle obstakels zal verwijderen en de weg zal banen voor Zijn volk, waardoor ze toegang

the blessings of the Kingdom. There will be physical healing and environmental blessings:

Isaiah 35:5 *Then the eyes of the blind shall be opened, And the ears of the deaf shall be unstopped. 6 Then the lame shall leap like a deer, And the tongue of the dumb sing. For waters shall burst forth in the wilderness, And streams in the desert. 7 The parched ground shall become a pool, And the thirsty land springs of water; In the habitation of jackals, where each lay, There shall be grass with reeds and rushes.*

The "Highway of Holiness" is a place of safety in the wilderness for those who are righteous in His sight. Messiah provides that for us, yet we still must walk the walk:

2 Corinthians 5:21 *For He made Him who knew no sin to be sin for us, that we might become the righteousness of Yah in Him.*

Isaiah 35:8 *A highway shall be there, and a road, And it shall be called the Highway of Holiness. The unclean shall not pass over it, But it shall be for others. Whoever walks the road, although a fool, Shall not go astray.*

Isaiah's mention of a "highway" occurs again in Isaiah 40:3, referencing the first coming of the Messiah which was fulfilled by Yochanan the Immerser (John the Baptist):

Isaiah 40:3 *The voice of one crying in the wilderness: "Prepare the way of YHWH; Make straight in the desert A highway for our Elohim.*

Matthew 3:3 *For this is he who was spoken of by the prophet Isaiah, saying: "The voice of one crying in the wilderness: 'Prepare the way of YHWH; Make His paths straight.' "*

Yet, all the details of restoration in Isaiah 35 point to another future "Highway of Holiness" through the wilderness. The wilderness is His choice for our journey. Testing occurs there and rebellious hearts are revealed.

Devarim/Deuteronomy 8:2 *"And you shall remember that YHWH led you all the way these forty years in the wilderness, to humble you and test you, to know what was in your heart, whether you would keep His commandments or not.*

The ultimate goal is to arrive in the Promised Land as a unified community with the Living Word in our midst. The Israelites left Egypt as a mob of people. Kind of like the mob of Hebrew roots people that we are today. In Parashat Bemidbar, YHWH gave organization to the

krijgen tot de zegeningen van het Koninkrijk. Er zullen fysieke genezingen zijn en omgevingszegeningen:

Jesaja 35:5 *Dan zullen de ogen van de blinden worden geopend, en de oren van de doven zullen worden geopend. 6 Dan zal de kreupele springen als een hert, en de tong van de stomme zingen. Want de wateren zullen uitbarsten in de wildernis, en beken in de woestijn. 7 De uitgedroogde grond zal een poel worden, en het dorstige land waterbronnen; in het woongebied van de jakhalzen, waar elkeen lag, zal er gras zijn met riet en biezen.*

De "Weg van Heiligheid" is een plaats van veiligheid in de woestijn voor hen die in Zijn ogen rechtvaardig zijn. De Messias voorziet dat voor ons, maar toch moeten we nog steeds de wandeling wandelen:

2 Corinthians 5:21 *Want Hij heeft Hem, die geen zonde gekend heeft, voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij in Hem de gerechtigheid des HEEREN zouden worden.*

Jesaja 35: 8 *Een hoofdweg zal daar zijn en een weg, en het zal de Hoofdweg der Heiligheid worden genoemd. De onreine zal er niet over gaan, maar voor anderen zal die zijn. Wie de weg bewandelt, ook al is ie een dwaas, zal niet verdwalen.*

Jesaja's vermelding van een "hoofdweg" komt opnieuw voor in Jesaja 40:3, verwijzend naar de eerste komst van de Messias die vervuld werd door Yochanan de Immerser (Johannes de Doper):

Jesaja 40:3 *De stem van iemand die roept in de woestijn: "Bereid de weg van YHWH; Maak in de woestijn een hoofdweg recht voor onze Elohim.*

Mattheüs 3:3 *Want dit is hij over wie gesproken is door de profeet Jesaja, zeggende: "De stem van iemand die roept in de woestijn: 'Bereid de weg van YHWH, maak zijn paden recht.' "*

Toch wijzen alle details van het herstel in Jesaja 35 naar een andere toekomstige "Weg van Heiligheid" door de wildernis. De wildernis is Zijn keuze voor onze reis. Testen gebeurt daar en rebellerende harten worden er openbaar.

Devarim/Deuteronomium 8:2 *"En u zult zich herinneren dat YHWH u deze veertig jaar in de woestijn heeft geleid, om u te vernederen en te testen, om te weten wat er in uw hart was, of u zijn geboden wilde houden of niet.*

Het uiteindelijke doel is om in het Beloofde Land te komen als een verenigde gemeenschap met het Levende Woord in ons midden. De Israëlieten verlieten Egypte als een menigte mensen. Een beetje zoals de massa Hebreeuwse wortelmensen van vandaag. In Parashat Bemidbar, organiseerde

tribes in lines and rows, by households with banners. Restoration of the family is a priority as the Good Shepherd turns His children homeward. At the center was the Tabernacle which was meant to be almost like a magnetic attraction - drawing the Israelites inward to the epicenter of spiritual life, the Torah and the Almighty. It's His perfect plan. And it will come to pass, yet once more:

Isaiah 35:10 And the ransomed of YHWH shall return, And come to Zion with singing, With everlasting joy on their heads. They shall obtain joy and gladness, And sorrow and sighing shall flee away.

In 1967, less than a week after the old city of Jerusalem was liberated as a result of the 6 Day War, Shavuot was celebrated. You can read a very moving first hand account here - [The story of Shavuot - 1967](#)

Ardelle
Shabbat Shalom!

YHWH de stammen in gelederen en rijen, per huishouden met spandoeken. Het herstel van het gezin is een prioriteit als de Goede Herder zijn kinderen huiswaarts richt. In het midden was de Tabernakel, die zowat bedoeld was als een aantrekkende magneet – om de Israëlieten naar binnen te trekken naar het epicentrum van het spirituele leven, de Tora en de Almachtige. Het is zijn perfecte plan. En het zal, nog een keer, gebeuren:

Jesaja 35:10 En de vrijgekochten van YHWH zullen terugkeren, en zullen met gejuich naar Sion komen, met eeuwige blijdschap op hun hoofden. Zij zullen vreugde en blijdschap verkrijgen, en droefheid en zuchten zullen wegvlieden.

In 1967, minder dan een week nadat de oude stad Jeruzalem was bevrijd als gevolg van de 6-daagse oorlog, werd Shavuot gevierd. Je kunt hier een zeer ontroerend eerstehands verhaal lezen -- [The story of Shavuot - 1967](#)

Ardelle
Shabbat Shalom!